

sagde det – for det, der er den stadige udvidelse af EU's kompetence på det her område, og derfor er det jo selvfølgelig beskedent. Men det var i det håb, at et flertal i Folketinget så ville kunne støtte det.

Det kunne flertallet alligevel ikke, men det er da tilfredsstillende, at regeringen i dag kan oplyse – og sådan fortolker jeg ministerens melding – at man i virkeligheden har opgivet at fremsætte disse to forslag, som lå i regeringens udspil, og hvis så meget er nået, er det jo i hvert fald et væsentligt fremskridt.

Jeg tror, det var hr. Ove Fich, der havde en misforståelse omkring indholdet i forslaget. Hr. Ove Fich mente ikke, at disse forslag, som regeringen havde i sit grundlag fra december sidste år, gav øgede beføjelser til EU. Det forslag om at traktatfæste de grundlæggende arbejdstagerrettigheder vil jo give EF-Domstolen mulighed for faktisk at gå ind direkte og blande sig i danske overenskomster på den mest modbydelige måde. Og det må jo siges at være en meget markant udvidelse af EU's beføjelser i forhold til den nuværende situation.

Det er selvfølgelig også en af årsagerne til, at vi så kraftigt opfordrer regeringen til ikke at fremsætte et sådant forslag på regeringskonferencen. Og hvis jeg skal forstå udenrigsministeren sådan, at det vil man heller ikke, ja, så er vi jo sådan set nået et pænt skridt i dag. Hvis ministeren vil give sådan en løfte, skal jeg såmænd ikke presse på med hensyn til at få det nærmere udformet i beslutningsforslaget, for så kunne det jo i sig selv skabe problemer. Bare vi sikrer, at de ikke bliver fremsat på regeringskonferencen. Det er jo det allervigtigste.

Så vil jeg sige, at med hensyn til de problemer, der ligger i det, EU allerede har kompetencen til, som flere har været inde på, står vi jo i den situation, at den lovgivning, der allerede er indført – og fru Charlotte Antonsen nævnte dette direktiv, arbejdstidsdirektivet, som man nu implementerer i Danmark ved at sige, at det er overholdt i form af overenskomsterne – betyder ganske alvorlige problemer.

Desværre må det jo forventes, at EU på det punkt i løbet af kort tid træder os under fode, og så står vi i den situation, så har vi det problem, at så bliver der altså grebet ind i de danske overenskomster. Det er jo desværre sandsynligt, at det går sådan, for man er jo ikke oppe på en dækning via overenskomsterne, som sikrer, at alle lønmodtagere får de betingelser, som er fastsat i direktivet.

Derfor må man regne med, at hvis Europa-Kommissionen anlægger sag imod os, ja, så står vi på det punkt meget dårligt. Og derfor er det allerede, synes jeg, dokumenteret, at det, der blev godkendt med Maastricht-Traktaten og den sociale protokol, allerede har ført os ud i et system, hvor det begynder at underminere det danske overenskomsts system. Det har det allerede gjort.

Derfor må vi til at diskutere: Hvordan sikrer vi så, at vi fører kompetencen tilbage til overenskomsts systemet og hindrer denne form for EU-indgreb i det danske arbejdsmarkedssystem? Det er en mere vidtgående debat, end Enhedslisten har rejst i dag. Men jeg er faktisk glad for, at mange ordførere har taget den side af sagen op, for det her beslutningsforslag handler alene om at stoppe væksten i EU's beføjelser, fordi regeringen havde fremsat et sådant forslag.

Men det dybereliggende problem kommer vi ikke uden om at skulle diskutere i den kommende tid, bl.a. på baggrund af den meget alvorlige sag, vi havde liggende med dette direktiv.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Hr. Kent Kirk spørger til situationen omkring den britiske undtagelse fra den sociale dimension. Situationen er den, at Storbritannien kun kan blive omfattet af denne såkaldte sociale dimension, hvis Storbritannien er enig. Det vil sige, at der ikke kan blive tale om, at reglerne kommer til at omfatte Storbritannien, hvis ikke Storbritannien er enig.

Det er jo i øvrigt klart en forkert måde at beskrive situationen på, når hr. Thulesen Dahl siger, at vi andre forlanger den indskrevet i Traktaten. Vi ønsker det, men vi kan ikke forlange det, og det er klart, at Storbritannien kan modsætte sig, at det sker. Sådan er den forhandlingsmæssige situation.

Annette Just (FP):

En kommentar, blot fordi jeg ikke synes, at udenrigsministerens besvarelse var klar nok. Jeg vil spørge udenrigsministeren, om jeg ikke har ret, når jeg siger, at hvis man på regeringskonferencen beslutter at tage den sociale dimension og arbejdsmarkedsprotokollen over, så det bliver en del af Traktaten, så vil det betyde, at England også er nødt til at være med, ellers kan det ikke blive en del af Traktaten. Så er det nemlig nødt til at blive, præcis hvad det er, nemlig en